

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/107/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318203467
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318203467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a. s., IČO: 31 318 916, so sídlom Štúrova 5, Bratislava, proti žalovanému: Ing. H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. L. č. XXX, zastúpená: Advokátska kancelária BÁNOS s.r.o., IČO: 47 551 372, Hlavná 979/23, Galanta, o zaplatenie 32.232,83 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 10Csp/60/2018-131 zo dňa 21. februára 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu I. inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žalovanej sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd zamietol žalobu podanú žalobcom, ktorý sa domáhal zaplatenia 32.232,83 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že bola uzatvorená 28.2.2008 Zmluva o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou a 6.3.2008 bol uzatvorený Dodatok k zmluve. Na základe uzavretej zmluvy bol poskytnutý žalovanej úver vo výške 1.900.000 SK. Žalovaná sa úver zaviazala splatiť s poplatkami, úrokmi a príslušenstvom. Žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný 26.3.2015, ktorý bol splatný s účinnosťou 13.4.2015, pretože žalovaná si svoju povinnosť riadne a včas v zmysle zmluvy neplnila.

2. Súd poukázal na to, že po vydaní platobného rozkazu 3.5.2018 v zákonnej lehote bol podaný odpor. V odpore vzniesla žalovaná námietku premlčania a okrem toho poukázala na to, že úver je bezpoplatkový a bezúročný.

3. Žalobca sa písomne vyjadril k odporu s tým, že nepovažuje uplatnený nárok za premlčaný z dôvodu, že podľa bodu VII. zmluvy platí, že dlžník je povinný vrátiť nesplatený úver spolu s úrokmi, poplatkami a príslušenstvom najneskôr do desiatich kalendárnych dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy alebo oznámenia o vyhlásení úveru za splatný. V danom prípade lehota na plnenie začala plynúť 1. apríla 2015 a uplynula 10. apríla 2015. Prvým dňom kedy mohol žalobca uplatniť svoje právo na súde bol deň 11. apríla 2015, deň pripadol na sobotu, takže prvý deň, kedy mohol žalobca uplatniť právo na súde bol pondelok 13. apríla 2015. Žalobca podal žalobu na súd 13. apríla 2018, to znamená, že nárok žalobcu nie je premlčaný

4. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu 9. novembra 2018 sa vyjadrila, s tým, že zotrvala na námietke premlčania s poukazom na judikatúru Slovenskej republiky. Podľa jej názoru premlčacia lehota začala plynúť, napriek názoru žalobcu 11. apríla 2015 a uplynula 11. apríla 2018.

5. Súd vypočul právneho zástupcu žalovanej, oboznámil sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav vo veci. Strany uzavreli 28. februára 2008 zmluvu o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou, v zmysle ktorej žalobca žalovanej poskytol úver vo výške 1 900 000,-Sk. Úver bol poskytnutý za pohyblivú sadzbu vo výške 3,35 % p. a. Základná úroková sadzba ku dňu podpísania zmluvy bola stanovená vo výške 5,45 % p. a., t. j. výsledná úroková sadzba spotrebného úveru ku dňu podpísania zmluvy predstavuje 8,80 % p. a. s ročnou percentuálnou mierou nákladov je 9,40 %, celkové náklady dlžníka spojené s úverom: 3 705 914,-Sk, z toho istina 1 900 000,-Sk a výška úrokov a poplatkov 1 805 914,-Sk. V zmysle zmluvy žalovaná mala povinnosť splácať úver v splátkach, a to prvú splátku vo výške 17 985,-Sk mala zaplatiť do 11. apríla 2008, 2 -203 splátku vo výške 17 985,-Sk 11. deň v mesiaci, 204 vo výške 17 662,28,-Sk do 11. marca 2025. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 11. marca 2025. Strany uzavreli dodatok č. 16. marca 2008, ktorým sa zmenili čl. III zmluvy v bode 2, čl. IV bodu 1.

6. Súd uviedol, že žalobca žalovanej zaslal poslednú výzvu pred zosplatením, ktorú si žalovaná prevzala 19.1.2015, v ktorej žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie 2.406,32 eur, v opačnom prípade pristúpi k vyhláseniu úveru za predčasne splatný. Žaloba vyhlásil úver za predčasne splatný, účinnosť vyhlásenia nastáva 10. deň odo dňa doručenia výzvy, žalovaná si výzvu prevzala 31.3.2013. Ďalej súd poukázal na ust. § 100 ods. 1, § 101 a § 122 ods. 1, 2, 3 OZ a zaoberal sa ako bola vznesená námietka premlčania zo strany žalovanej zistením, či nárok žalobcu je premlčaný. Poukázal na ust. § 101 OZ, ktoré upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvýkrát, týmto dňom je zásadne deň, kedy bolo možné odôvodnene vykonať právo uplatnením návrhu na súde, čiže keď je actio nata. Actio nata nastáva vo väčšine prípadov zročnosťou dlhu, to znamená dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, koniec lehoty určuje ust. § 122 OZ. Predmetné ustanovenie sa vzťahuje na všetky lehoty hmotného práva, teda aj na lehoty premlčacie R17/1955. Pri všetkých lehotách sa koniec lehoty modifikuje vtedy, ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu, sviatok. Modifikácia sa vždy uplatní len na konci lehoty, nie na jej začiatku. Na základe predložených listín súd zistil, že žalobca žalovanej zaslal výzvu, ktorou oznámil žalovanej, že úver bol vyhlásený za splatný a súčasne jej oznámil, aby pohľadávku žalobcu v zmysle zmluvy zaplatila v lehota 10 dní. Žalovaná si výzvu prevzala 31.3.2015, nasledujúcim dňom 1.4.2015 jej začala plynúť 10-dňová lehota na zaplatenie uplatneného nároku zo strany žalobcu, ktorá uplynula 10.4.2015. Pred týmto dňom súd uviedol, že sa stotožňuje s názorom žalobcu, že si nemohol uplatniť právo na súde, žalobca si však mohol uplatniť právo na súde prvýkrát 11.4.2015, žaloba bola podaná 13.4.2018, čiže po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Súd zdôrazňoval, že začiatok lehoty sa nemodifikuje, preto žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá mala plný úspech v konaní jej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Odvolacie dôvody:

Žalobca má za to, že v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k vade konania podľa ust. podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP v zmysle ktorého : „súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces" ďalej podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP v zmysle ktorého : „konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci" napokon k vade podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP v zmysle ktorého: „rozhodnutie súdu prvej vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci."

II. Porušenie práva na spravodlivý proces a iná vada konania

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v sebe zahŕňajú právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06). Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak aj toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06. Ústavný súd vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom neodôvodnil z akého dôvodu zamietol Žalobcom uplatnený nárok. Za dostatočné nepovažuje Žalobca ani odôvodnenie obsiahnuté v ods. 20 a 21. odôvodnenia Rozsudku. Žalobca vyvodzuje prípustnosť svojho odvolania z

ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, v zmysle ktorého je odvolanie prípustné, ak súd neprávny procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá len tzv. „inú vadu konania“ (teda nie zmätočnosť) zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016 prijaté za predchádzajúcej právnej úpravy civilného konania. Z odôvodnenia Rozsudku súdu prvej inštancie je v danom prípade dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa strany domáhali, čo navrhovali, akými úvahami sa súd prvej inštancie riadil, avšak tomuto odôvodneniu, ktorým sa súd priklonil k argumentácii Žalobcu, nezodpovedá výrok Rozsudku, ktorým žalobu Žalobcu zamietol. V ods. 21 odôvodnenia Rozsudku konštatoval súd prvej inštancie nasledovne: „Na základe predložených listín súd zistil, že žalobca žalovanej zaslal výzvu, ktorou oznámil žalovanej, že úver bol vyhlásený za splatný a súčasne jej oznámil, aby pohľadávku žalobcu v zmysle zmluvy zaplatila v lehote desiatich dní. Žalovaná si výzvu prevzala 31. marca 2015. Nasledujúcim dňom / 1. apríla 2015 jej začala plynúť 10 dňová lehota na zaplatenie uplatneného nároku zo strany žalobcu / - bodu VII. zmluvy platí, že dlžník je povinný vrátiť nezaplatený úver spolu s úrokmi, poplatkami a príslušenstvom najneskôr do desiatich kalendárnych dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy alebo oznámenia o vyhlásení úveru za predčasne splatný, ktorá uplynula 10. apríla 2015. Súd súhlasí s názorom žalobcu, že pred týmto dňom si žalobca nemohol uplatniť právo na súde. Žalobca si mohol uplatniť právo na súde prvýkrát 11. apríla 2015 a keďže tento deň pripadol na sobotu, žalobu mohol podať na súd 13. apríla 2015. Súd zdôrazňuje, že začiatok lehoty sa nemodifikuje. Z tohto dôvodu, keď žaloba bola podaná na súd 13. apríla 2018 jeho nárok je premlčaný, a preto súd žalobu zamietol“

Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie v odôvodnení Rozsudku konštatoval, že V. sa stotožňuje s vyjadreniami Žalobcu, Žalobcovi nie je zrejmé z akých dôvodov súd žalobu zamietol v celkom rozsahu.

III. Nesprávne právne posúdenie

Súd prvej inštancie sa na jednej strane stotožnil s vyjadrením Žalobcu v časti, kde konštatoval, že Žalobca mohol žalobu podať na súd najskôr dňa 13. apríla 2015. Žalobca preto nesúhlasí s aplikáciou ust. § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) právo sa premlčí ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo priznať. Súd prvej inštancie ods. 14. odôvodnenia Rozsudku poukázal na predmetné ustanovenie o premlčaní a ďalej sa jeho aplikáciou nezaoberal, t. j. v odôvodnení Rozsudku na námietku premlčania vznesenú Žalobcom neprihliadol. Z výroku Rozsudku, ktorým žalobu Žalobcu zamietol však nepochybne vyplýva, že na námietku premlčania súd prvej inštancie fakticky prihliadol, čím došlo podľa Žalobcu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Žalobca zotrváva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a trvá a tom, že k premlčaniu jeho nároku nedošlo a na námietku premlčania nie je možné prihliadnuť. Podľa čl. VII. bodu 5. Zmluvy o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou č. 002/3015/8SU (ďalej len „Zmluva“) „Dlžník je povinný vrátiť nesplatený úver spolu s úrokmi, poplatkami a s príslušenstvom najneskôr do desiatich kalendárnych dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy alebo oznámenia o vyhlásení úveru za splatný.“

Žalobca v súlade s vyššie uvedeným zaslal Žalovanému vyhlásenie predčasnej splatnosti, ktoré mu bolo riadne doručené dňa 31.03.2015. Keďže Žalovaný nehradil splátky riadne a včas Žalobca poskytol Žalovanému dodatočnú 10 dňovú lehotu na úhradu dlžnej sumy s tým, že táto lehota začala v súlade s ust. § 122 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) plynúť dňom, ktorý nasledoval po doručení vyhlásenia predčasnej splatnosti, t. j. dňa 01.04.2015. V tomto prípade bol čas plnenia (a jeho koniec) jasne stanovený a vyplýval aj z dojednanej Zmluvy. Posledným dňom, kedy mal Žalovaný možnosť splatiť pohľadávku Žalobcu včas a bez toho, aby sa dostal do omeškania, bol deň 10.04.2015. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“ Žalovaný vzniesol námietku premlčania, a to v odpore voči vydanému platobnému rozkazu, ktorý oprel o výklad ustanovenia § 122 Občianskeho zákonníka, ktoré pojednáva o počítaní času a ďalej o nasledovné rozhodnutia: Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12Co/107/2017 zo dňa 26.02.2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 26 Odo/683/2006 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Odo/345/2002 zo dňa 29.07.2003 (spolu ďalej len „Rozhodnutia“).

Žalobca má za to, že nie je možné stotožniť sa s argumentáciou Žalovaného, nakoľko právny názor uvedený v Rozhodnutiach sa týka len právnej otázky plynutia času vo všeobecnosti, t. j. otázky začiatku plynutia lehoty a jej konca a nie začiatku plynutia všeobecnej premlčacej doby, ktorý je samostatne upravený v ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Žalobca považuje za podstatný výklad zákonnej formulácie „keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz“. Uvedenú právnu formuláciu nemožno

vykladať spôsobom aký zvolil Žalovaný, nakoľko pod vykonaním práva je potrebné rozumieť jeho realizáciu formou podania návrhu žaloby na všeobecnom súde Slovenskej republiky, prípadne na rozhodcovskom súde. Základným predpokladom podania žalobného návrhu je však skutočnosť, že uplatnená pohľadávka musí byť splatná, teda inými slovami, že márne uplynula lehota poskytnutá, resp. určená na jej splnenie. Vzhľadom na uvedené považuje Žalobca za nevyhnutné, dôsledne aplikovať ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo /objektívne posudzované/ vykonať po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo odôvodnene možné vykonať, podaním návrhu na súd (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/146/2008 zo dňa 31.06.2009). Žalobca má za to, že svoj zmluvný nárok mohol odôvodnene a objektívne uplatniť najskôr dňa 13.04.2015 a nie dňa 11.04.2015 ako to uvádza vo svojom vyjadrení Žalovaný. Termín 11.04.2015 pripadal na sobotu, čo má za následok nemožnosť uplatnenia práva Žalobcu v tento konkrétny deň. Uvedené platí aj pri zohľadnení princípu právnej istoty a princípu „bdelym patria práva“, nakoľko veriteľ (Žalobca) neopomenul svoju povinnosť dbať na výkon svojich práv -jednak čo sa týka práva vyzvať dlžníka na plnenie a jednak čo sa týka samotného uplatnenia práva. Žalobca považuje námietku premlčania vznesenú Žalovaným za nedôvodnú, a to aj s ohľadom na doktrínalný, jazykovo - gramatický, logický, systematický a doslovný výklad pojmu „actio nata (inak aj žalovateľnosť alebo možnosť úspešne uplatniť nárok pred príslušným súdom). Pre určenie dĺžky premlčacej doby ako aj pre určenie začiatku jej plynutia je rozhodujúce len zistenie, či zákon pre daný právny vzťah neupravuje premlčaciu dobu inak, t. j. či platí všeobecná premlčacia doba podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka a zistenie, či jej začiatok je daný ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka (kedy bolo možné právo uplatniť po prvý raz - actio nam), alebo či začiatok plynutia premlčacej doby nie je v zákone upravený odlišne. Vo všeobecnosti platí, že ak zákon neustanovuje inak, platí všeobecná právna úprava. „Okamih, kedy je možné právo vykonať po prvý raz treba rozumieť ako možnosť uplatniť právo spôsobom, ktorým právny poriadok umožňuje realizáciu práva vynútiť verejnou mocou, teda podaním žaloby na súd.“ (Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/ 539/2015 zo dňa 13.10.2016).

Žalovaný nedôvodne vznesenou námietkou premlčacia nerešpektoval nedostatok actio nata v čase ním tvrdeného začatia plynutia premlčacej doby. V rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo/146/2008 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že v prípade zreteľného odd'aloovania výzvy na plnenie a v závislosti na konkrétnych okolnostiach by súd mohol s použitím ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka odmietnuť ochranu práva veriteľa uplatneného až po nedôvodne dlhej dobe po vzniku záväzku. Žalobca považuje aj s ohľadom na včasné zaslanie vyhlásenia predčasnej splatnosti a riadne uplatnenie svojho nároku (s prihliadnutím na konkrétne okolnosti) svoj nárok za nepremĺčaný. Pre Žalobcu nebolo odôvodnene možné (v zmysle rozhodnutia sp. zn. 4 Cdo/146/2008 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) vykonať svoje právo podaním návrhu na súd dňa 11.04.2015, nakoľko uvedený deň pripadal na sobotu. Akceptovanie názoru Žalovaného o viazanosti začiatku plynutia premlčacej doby na deň splatnosti dlhu a nie na deň, kedy môže veriteľ reálne vykonať svoje právo podaním návrhu na súde, by viedlo k neprípustnej ochrane dlžníka v omeškaní, ktorý koná v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené považuje Žalobca takto vznesenú námietku premlčania za výkon práva podľa ust. § 3 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ by Žalobca v postavení veriteľa podal žalobu skôr, ako by požiadal dlžníka o splnenie dlhu, skôr ako dlžníkovi uplynula dodatočná lehota na plnenie, teda skôr ako by nastala splatnosť dlhu, nebol by nárok veriteľa actio nam. Takáto žaloba by bola predčasná, pretože by ňou nebol uplatňovaný existujúci nárok. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že doručením žaloby obsahujúcej výzvy na plnenie by nastali hmotnoprávne účinky tohto úkonu spočívajúce vo vzniku nároku, t. j. v prípade, ak by Žalobca uplatnil svoj nárok už dňa 10.04.2015 (piatok), bola by táto žaloba predčasná. Ust. § 101 Občianskeho zákonníka použitím slov „keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz“ viaže začiatok plynutia premlčacej doby na deň, keď sa právo skutočne mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda keď je actio nata, a nie na deň, keď by sa mohlo po prvý raz uplatniť, teda keď by mohla byť actio nata. Aj v zmysle vyššie uvedeného teda platí, že dňom uplatnenia nároku „actio nata“ je deň, ktorým sú splnené obe zákonné podmienky, a to:

1. dňom, kedy bolo objektívne možné právo vykonať návrhom na začatie konania na súde a
2. dňom kedy sa právo stalo nárokom, t. j. splatnosťou.

Pre začiatok plynutia premlčacej doby v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka je nevyhnutné, aby boli splnené obe vyššie uvedené podmienky pojmu „actio nata“, a to kumulatívne. Vzhľadom na vyššie uvedené Žalobca trvá na svojom prechádzajúcom vyjadrení zo dňa 12.10.2018 a má za to, že týmto dňom bol deň 13.04.2018, kedy mal Žalobca reálnu možnosť uplatniť svoj nárok. Žalobca sa nestotožňuje s argumentáciou Žalovaného ani v tom zmysle, že je nevyhnutné viazať začiatok plynutia všeobecnej premlčacej doby už na splatnosť dlhu. Niet totiž rozumnej argumentácie v tom, prečo by malo

začať plynutie premlčacej doby odo dňa splatnosti dlhu, bez prihladnutia na nemožnosť uplatnenia práva pred konajúcim súdom a individuálne okolnosti tohto prípadu. Podľa názoru Žalobcu závery Rozhodnutí uvádzaných Žalovaným nie je možné zovšeobecňovať na všetky druhy záväzkov a taktiež nie je vhodné z týchto záverov vychádzať, nakoľko boli vydané v konaniach, kde bol zistený odlišný skutkový stav. Ust. § 101 Občianskeho zákonníka má kogentný charakter a preto premlčaciu dobu nie je možné jednostranne predĺžiť ani skrátiť. Uvedené ustanovenie navyše upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby a nie lehoty, preto je vylúčená aplikácia ust. § 122 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje začiatok a koniec lehoty. Žalobca má za to, že v danom prípade ani nie je možné skúmať existenciu subjektívneho či objektívneho dôvodu pre ktorý nebola žaloba na príslušnom súde podaná (napr. choroba, okolnosti vis maior), nakoľko tento deň pripadal na sobotu a teda podanie žaloby v tento deň bolo nemožné a nereálne. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v čl. I. až III. tohto odvolania si Žalobca dovoľuje na tomto mieste úctivo požiadať konajúci súd, aby vydal nasledovný ROZSUDOK: Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu:

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Poukázala na to, že je nesporné, že pri stanovení premlčacej doby sa vychádza z počítania času podľa ust. § 122 OZ. Čo sa týka začiatku počítania lehoty podľa OZ platí, že lehota určená podľa dní sa začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok na rozdiel od konca lehoty sa tu neuplatňuje ustanovenie týkajúce sa víkendu a sviatku (§ 122 ods. 3 OZ), kde sa lehota posúva na nasledujúci pracovný deň, to znamená, že nie je pravdou to, čo uvádza žalobca v odvolaní, že prvým dňom kedy mohol uplatniť právo na súde bol deň 13.4.2015, nakoľko deň 11.4.2015 pripadol na sobotu. Citované ustanovenie pojednáva práve o konci lehoty a nie o začiatku. V zmysle ust. § 122 ods. 1 OZ lehota určená podľa dní začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok, teda napriek tvrdeniu žalobcu, že lehota na podanie žaloby mala začať plynúť až nasledujúci pracovný deň, to znamená, dňa 13.4.2015, keďže prvý deň lehoty pripadol na sobotu má žalovaná prostredníctvom jej právneho zástupcu za to, že toto tvrdenie nie je správne. Keďže vyhlásenie predčasnej splatnosti bolo žalovanej doručené 31.3.2015, pričom podľa čl. VII zmluvy malo dôjsť k splateniu úveru do 10 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia, lehota na zaplatenie pohľadávky začala plynúť 1.4.2015 a uplynula 10.4.2015. Lehota určená podľa dní začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok, to znamená, že dňom, kedy začala plynúť premlčacia lehota na podanie žaloby je napriek tvrdeniu žalobcu deň 11.4.2015 (napriek tomu, že to bola sobota, keďže pri počítaní začiatku lehoty sa táto neposúva na najbližší pracovný deň, ako správne uviedol súd I. inštancie) a teda premlčacia lehota na podanie žaloby uplynula už dňa 11.4.2018. Bolo poukázané tiež na rovnaké rozhodnutie z Okresného súdu Prievidza 16C 2/2013, z ktorého takisto vyplýva, že v citovanom rozhodnutí bola lehota, ktorú súd uviedol na začiatok premlčacej lehoty na deň 13.9.2008, čo rovnako ako v tomto prípade bola sobota, to znamená deň pracovného pokoja a ani tu sa lehota neposunula na najbližší pracovný deň ako to mal svojvoľne v úmysle urobiť žalobca. Aj podľa Uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co/107/2017 zo dňa 26.2.2018 je zrejmé, že pri všetkých akokoľvek počítaných lehotách sa koniec lehoty modifikuje vtedy, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok a týka sa to iba konca lehoty, nie jej začiatku. Navyše žalobca žalobu podal na súd elektronicky, pričom v tomto prípade je v zmysle ust. § 125 ods. 2 CSP nutné ju dodatočne doložiť, buď v listinnej forme alebo elektronickej podobe s autorizáciou. Ak je súdu doplnenie tohto úkonu riadne doručené v lehote nastávajú účinky okamihom, kedy súdu došlo podanie v elektronickej podobe, a to aj bez ohľadu na úradné hodiny. Každý jeden judikát týkajúci sa premlčania pri zmluvách o pôžičke konštatuje, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti dlhu, pričom žalobca nepredložil žiadny judikát, ktorý by hovoril o tom, že ak tento deň pripadne na sobotu, nedeľu, sviatok, tak sa začiatok lehoty posúva na nasledujúci pracovný deň. Túto modifikáciu rieši ust. § 122 ods. 3 OZ, ale len čo sa týka modifikácie pri poslednom dni lehoty, ako správne uviedol aj súd I. inštancie. Z vyššie uvedeného teda bezpochyby vyplýva, že pokiaľ bola žaloba žalobcovi doručená na súd až 13.4.2018, stalo sa tak až po uplynutí premlčacej lehoty, na jej podanie 11.4.2018. A keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, nemožno žalovanej jeho nárok právoplatne priznať, teda nie je pravdou, čo uvádza žalobca, že podal žalobu včas, jeho pohľadávka zo zmluvy o úvere nie je premlčaná. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto žalovaná navrhuje po preskúmaní veci rozsudok súdu I. inštancie ako vecne správny potvrdiť, odvolanie ako nedôvodné zamietnuť a žalovanej priznať náhradu trov odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas podľa ust. § 362 ods. 1 CSP, oprávneným subjektom, teda stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie

vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa. Podľa § 355 ods. 1 CSP po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v zmysle ust. § 127 a § 363 CSP, a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 CSP preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu I. inštancie je vecne správny.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdenie dôvodnosti zamietnutia žaloby z dôvodu premlčania na vznesenú námietku žalovanej. Súd I. inštancie žalobu zamietol s odôvodnením, že mala byť podaná do 3 rokov odkedy sa prvýkrát mohlo uplatniť právo na súde. Podľa názoru súdu I. inštancie, prvýkrát mohol uplatniť právo na súde žalobca 11.4.2015, pretože žalovaná si prevzala výzvu, že bol vyhlásený úver za splatný a že má zaplatiť do 10 dní pohľadávku, dňa 31.3.2015 a od nasledujúceho dňa od 1.4.2015 rátať súd 10-dňovú lehotu na zaplataenie. Keďže bola žaloba podaná 13.4.2018, tak poukázal súd, že je nárok premlčaný.

11. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 122 ods. 1, 2, 3 OZ lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

12. Odvolací súd poukazuje na to, že lehota pri posudzovaní premlčacej doby v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka je lehotou hmotnoprávnou, preto na počítanie tejto lehoty je potrebné vychádzať zo všeobecných zásad vyplývajúcich z ust. § 122 a nasl. OZ. Občianske právo rozoznáva dva druhy lehôt, lehoty procesné a lehoty hmotnoprávne. Lehoty procesné sú sudcovské a zákonné a sú upravené v procesných predpisoch. Občiansky zákonník upravuje lehoty hmotnoprávne, tieto sú zákonné alebo zmluvné a kogentné lehoty sú zákonné a nemožno sa od nich odchýliť. Takouto lehotou je aj doba premlčania, teda všeobecná trojročná premlčacia lehota uvedená v ust. § 101 OZ. Hmotné právo spája následky s lehotou hmotnoprávnou a procesné právo s procesnými lehotami uvedenými v procesných predpisoch. Hmotnoprávna lehota je zachovaná jedine vtedy, ak bol úkon v posledný deň lehoty doručený adresátovi, teda dostal sa do sféry jeho vplyvu, napr. ak bola žaloba doručená súdu. Na základe uvedené je treba vychádzať pri počítaní času v súvislosti s posúdením námietky premlčania ako s lehotou hmotnoprávnou. Podľa tejto lehoty je dôležité, aby posledný deň lehoty bola žaloba doručená v opačnom prípade je podanie urobené po hmotnoprávnej lehote. Pri počítaní času určeného podľa rokov je opäť potrebné vychádzať z ust. § 122 ods. 2 a 3 OZ kedy ak koniec lehoty určený podľa rokov pripadá koniec na deň, ktorý sa pomenovaním a číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína, koniec lehoty určenej podľa rokov je vždy deň totožný s dňom počiatku plynutia lehoty, ak sa počíta čas na roky prípadne koniec lehoty na ten deň, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením sa zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota počíta. Aj v zmysle uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 12Co/107/2017 zo dňa 26.2.2018 je zrejmé, že pri všetkých akokoľvek počítaných lehotách sa koniec lehoty modifikuje vtedy, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok a týka sa to iba konca lehoty, nie jej začiatku. (porovnaj aj 17Co/139/2019 KS Prešov).

13. V danom prípade je potrebné predovšetkým poukázať na výzvu žalobcu, a to vyhlásenie úveru za predčasne splatným. Táto výzva alebo vyhlásenie bolo z 26.3.2015, obsahom výzvy bolo to, že sa vyhlasuje žalobca predčasnú splatnosť celého úveru vrátane úrokov a poplatkov. Účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva 10. deň od doručenia tejto výzvy. Vo vyhlásení úveru za predčasne

splatný sa poukázalo na zmluvu o úvere č. 002/3015/08SÚ, ktorý bol poskytnutý vo výške 63.068,45 eur. Vo vyhlásení úveru za predčasne splatný bolo rozpísané aká je výška záväzku, ktorý je povinný žalovaná zaplatiť s rozpisom na istinu, úroky, úroky z omeškania a poplatky. Predmetná výzva alebo vyhlásenie bolo doručené 31.3.2015 žalovanej. V spise sa nachádza doručienka o doručení tohto vyhlásenia. Vo vyhlásení resp. vo výzve na zaplatenie dlžnej sumy bolo uvedené, že účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva 10. deň odo dňa doručenia tejto výzvy. Keďže bola výzva doručená 31.3.2015, od nasledujúceho dňa 1.4.2015 sa ráta 10-dňová lehota určená vo vyhlásení, ktorá uplynula 10. dňom, to znamená 10.4.2015. Súd rátať správne lehotu v zmysle ust. § 122 OZ i s poukazom, že pri všetkých počítaných lehotách sa koniec lehoty modifikuje vtedy, ak je posledný deň lehoty pripadajúci na sobotu, nedeľu a sviatok. Modifikácia je uplatnená len pri konci lehoty, nie na jej začiatku. Keďže lehota uplynula 10.4.2015 na zaplatenie uplatneného nároku zo strany žalobcu, prvýkrát si mohol žalobca uplatniť svoje právo na súde nasledujúci deň, ktorý nastáva po tejto rozhodnej dobe. V zmysle ust. § 101 OZ potom je rátaná trojročná premlčacia lehota, ktorá je hmotnoprávna, do 11.4.2018. Žaloba bola podaná na súde 13.4.2018, to znamená po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto bola žaloba správne súdom I. inštancie zamietnutá.

14. Z týchto dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie v napadnutom výroku zamietnutia a výroku o náhrade trov konania ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Žalovaný má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. Z dôvodu, že žalovaný ale preukázateľne a účelne nevynaložil žiadne výdavky v súvislosti s týmto konaním, ako to predpokladá § 251 CSP, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP.

16. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).